

Автопортрет

Антонич Богдан-Ігор Васильович

“Я все — п’яний дівчак із сонцем у кишені”.

“Я — закоханий в житті поганин”.

“Привітання життя”. З першої книжки “Привітання життя”

Червоні клени й клени срібні,
над кленами весна і вітер.
Дочасності красо незглибна,
невже ж тобою не п’яніти?

Я, сонцеві життя продавши
за сто червінців божевілля,
захоплений поганин завжди,
поет весняного похмілля.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/avtoportret